

28.03.2010

”Opiskelijana Etelä-Pohjanmaan Opistolla vuonna 2010”

Kainuusta viime elokuussa Ilmajolle, Etelä-Pohjanmaalle lähtiessäni minua evästettiin kahdella asialla: Pohjanmaalla talvet ovat harmaita ja lumettomia ja pohjalaiset ihmiset ovat jäyhiä tuppisuita. No, kuten olemme huomanneet, talvesta tuli luminen ja pakkanen paukkui ennätysmäisissä lukemissa. Myöskään pohjalaiset ihmiset eivät ole olleet jäyhiä vaan olen saanut kaikkialla ystävällisen ja avoimen vastaanoton. Muutenkin sain haudata heti ensimmäisenä päivänä opistolle saavuttuani kaikki ne tyhmät ennakkoluulot kansanopistoista, joita olin elätellyt mielessäni. Muistan, kuinka epäilin että millaisiahan ihmisiä siellä on vastassa, ovatkohan kaikki hiljaisia ja vain omassa huoneessaan kaiket illat istuvia lukutoukkia? Niin ja entäs ne kämppikset? Kyllähän niiden kanssa varmaan toimeen tulee, mutta tuskin mitään ystävyyttä kannattaa odottaa...

Kuten varmasti arvaatte, ennakkokäsitykseni menivät niin pieleen kuin vain mahdollista. Opistovuoden parasta antia ovat nimenomaan olleet kaikki ihmiset täällä opistonmäellä. Kaikki ihanat ja kannustavat opiskelukaverit, helposti lähestyttävät opettajat ja etenkin ne kämppikset. Asun kuuden nuoren naisen kanssa, joista on tullut minulle todella läheisiä ihania ystäviä, siskoja suorastaan. Yhdessä olemme jakaneet niin ilot ja surut kuin onnen ja epätoivon hetket. Kämppisten kanssa olemme kutoneet villasukkia toinen toistamme opettaen, tehneet yhdessä ruokaa ja välillä kokoontuneet kaikki oikein hienosti perhepäiväilliselle ison pöydän ääreen. Saunanlauteilla istuessamme olemme parantaneet maailmaa. Me kaikki olemme hieman eri puolilta Suomea, joten erityisesti murteista ja eri murre sanoista olemme saaneet aikaiseksi mainioita keskusteluja.

Näin kevään ollessa jo pitkällä pääsykokeet ovat tietenkin päällimmäisenä mielessä. Vuoden mittaan olemme suorittaneet opintoja avoimen yliopiston kautta ja nyt alkaa olla käsillä lukuvuoden tärkeimmät ja samalla myös kiireisimmät ajat: valmistautuminen pääsykokeisiin. Tämän stressaavan ja väsyttävän urakan keskellä samassa tilanteessa olevat opiskelukaverit ovat uskomaton voimavara. Yhdessä olemme lukeneet ja pitäneet lukupiiriä, ja toisaalta tehneet välillä jotain ihan muuta, kuten karanneet Seinäjoen yöelämään.

Kannan oman opistovuoteni muistoja sydämessäni koko lopunikäni. Myös Ilmajolla ja Etelä-Pohjanmaalla tulee aina olemaan erityinen merkitys minulle. Otan osan

pohjanmaalaista elämäntapaa osaksi minua ja olen myös halunnut antaa osan kainuulaisuudestani toisille ihmisille. Opiston ruuanvalmistuskurssilla halusin antaa muille opiskelijoille pienen maistiaisen kainuulaista ruokakulttuuria ja valmistimme kainuulaisia rönttösiä, ruistaikinakuoreen leivottuja herkkuja. Ne saivat hyvin innostuneen vastaanoton myös opiston henkilökunnan osalta.

Teidänkin opistomuistonne liittyvät varmasti erityisesti ihmisiin, joita kohtasitte omien opistovuosienne aikana. Nämä ihmiset istuvat nyt ympärillänne. Nauttikaa jälleennäkemisestä. Toivon, että voin itsekin istua vuosien päästä samanlaisessa tilaisuudessa opistovuoden aikana tapaamieni ihmisten ympäröimänä odottaen innolla, että voin esittää sen mieltä kutkuttavan kysymyksen: muistatko...?

Aurinkoista kevättä kaikille!

Suvi Huhtanen,
Erityispedagogiikan ja psykologian opintolinja